

човѣкъ. Младитѣ казватъ: какво да правимъ, ко-
гато старитѣ не ни приематъ между тѣхъ? Защо
требва да ви приематъ старитѣ? Щомъ Господъ
ви е пратилъ на земята, вие требва да работите
— нищо повече! Старитѣ казватъ: ами ние какво
требва да правимъ? — Вие, старитѣ, требва да
бѫдете по-силни отъ младитѣ. Ако младиятъ вди-
га 100 клгр., стариятъ требва да вдига 200 клгр.
А сега, младиятъ вдига 10 клгр., а стариятъ казва:
„Помогни ми, дѣдовото грѣбнакътъ ми не дѣржи!
Азъ вдигамъ едва единъ килограмъ“. И слѣдъ
всичко това такъвъ човѣкъ минава за мѣдъре,
главата му билъ пълна съ знания и опитности.
Не, не е пълна главата на този човѣкъ. Всѣки чо-
вѣкъ, който губи своята морална и духовна сила,
е единъ мораленъ инвалидъ. Здраво требва да
погледнете и вие и съвременното овощество на то-
зи въпросъ. Вие казвате: ние знаемъ тѣзи работи.
Не, не ги знаете. Въ истинския животъ азъ зная
само това, въ което живѣя. Ако кажа, че зная,
какво нѣщо е Любовъта, не съмъ правъ. За да-
дѣнъ моментъ азъ зная отъ Любовъта дотолкова,
доколкото живѣя въ нея. Азъ, обаче, съмъ опи-
таль Любовъта въ всички нейни форми, Любовъ,
която трае денъ и половина не е любовъ. Това е
празна работа. Нѣкой казва: умътъ ми се поврѣди
отъ любовъ. Това не е любовъ вече. Онази лю-
бовъ, която прониква въ душата на човѣка, не
разваля нито ума, нито сърцето му; Тя му дава
мощъ, свѣтлина, сила и знание. Това е Божестве-
ната Любовъ. И ако тя дойде у васъ, ще внесе
истинския животъ и знание. Дойде ли у васъ истин-
ския животъ и знание. Дойде ли у васъ истинско-